

spærelse paa den tilsvarende Post. De forbedrende Arbejder til denne Lov ere dog endnu ikke saa vidt fremrykkede, at jeg seer mig i Stand til bestemt at angive, naa'r jeg vil kunne forelægge den. Resultatet af samtlige Endringer vil vise, at der imidlertid dog endnu stadig er et, om end mindre betydligt, postivt Overskud, nemlig af 7,315 Rd. Begge Love ville findes forsynede med meget udførlige Bilag, og jeg antager, at det vil være Rigsdagens ærede Medlemmer kjært, især da man ikke tør forudsætte, at et stort Kjendskab til de særlige Colonialforhold er tilstede hos Mange, at Motiverne ere affattede med saa stor Udførlighed, at det vistnok vil være let for Enhver, at sætte sig ind i de forskjellige Poster.

Endelig skal jeg endnu have den Ære at forelægge et Udkast til Lov om den svævende Statsgjæld. De sædvanlige Udkast, der i de sidste Aar ere blevne forelagte Rigsdagen og have vundet dens Billigelse, have indskrænket sig til en blot Forlængelse af de tidligere gjældende Bestemmelser; en Forlængelse, der hvergang er taget for 1 Aar, og det er da ogsaa det Bæstentilgode af nærværende Lovudkasts Indhold, at erhverve en sliq gjen- tagen Billigelse af den tidligere gjældende Regel for det kommende Finantsaar. Men Ministeriet har dog tillige troet at burde være betænkt paa, saavidt gjørligt, at indskrænke denne for Statskassen bebyrdende Post, og det er i den Retning gjort et Forsøg i nærværende Lovudkast. Det vil være i Thingets Grundring, at en ikke ubetydelig Deel af de forskjellige Midler, der indbetales i Statskassen, og hvoraf den svævende Statsgjæld bestaaer, er Umyndiges Midler, offentlige Stiftelsers Midler og Stiftemidler. Det var tidligere efter Lovgivningen hjemlet, at Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler kunde indfattes til Forrentning i Statskassen mod 4 pCt. årlig Rente; men, da man allerede for længere Tid siden fandt, at denne Forrentning var alt for bebyrdende, blev Renten ved en Bestemmelse i 1839, som gaves Anvendelse fra 1ste Januar 1840, forandret til 3½ pCt., hvorved Beløbet søgtes formindsket. Det er et Skridt videre i denne

Retning, Ministeriet har tilladt sig at foreslaae i nærværende Lovudkast, hvori der nemlig er bragt i Forslag, at Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler vel for Fremtiden som hidtil skulle modtages til Forrentning i Statskassen, men kun til 3 pCt. årlig Rente, fra 1ste April næste Aar af regnie. Derved vil naturligtvis, især hvad de offentlige Stiftelsers Midler angaaer, en Formindskelse af det tilsvarende Beløb lidt efter lidt bevirkes. Det er meget vanskeligt at gjøre sig en klar Forestilling om, hvor stor Formindskelse paa Indbetalingerne denne Lov vil foranledige; jeg skalde efter de Beregninger, der i den Anledning ere foretagne i det paaagjældende Departement under Ministeriet, antage, at man i de paafølgende Aar vil, hvis Bestemmelsen maatte blive billiget af Rigsdagen, see årlig en Underbalance paa den svævende Statsgjæld fremstaae med 100,000 Rd., hidrørende fra denne Forandring. Der er endvidere i Udkastet bragt i Forslag en Bestemmelse, vedrørende de Umyndiges og de offentlige Stiftelsers Midler, der imidlertid er af en meget ringe finantiel Betydning; den angaaer en Indskrænkning i Afbenyttelsesretten for de Umyndige eller for Stiftelserne til at indsætte Beløb i Statskassen. Hidtil har det været tilstaaet, ikke at man maatte indbetale til Forrentning Summer af under 100 Rd. paa een Gang, men derimod at flere samlede Beløb, som indbetales under Cet., kunde modtages, naar de tilfammen overskrede 100 Rd. Det foreslaaes nu, at for Umyndige eller Stiftelser skal ingen Indbetaling under 100 Rd. kunne modtages til Forrentning i Statskassen. Det hele samlede Beløb, som henstaaer til Forrentning i Statskassen af denne Art Indskud, er ikke betydeligt, og, om den foreslaaede Bestemmelse vedtages, vil det kun være nogle ganske enkelte Tilfælde, hvormed, som Følge heraf, den svævende Statsgjæld vil kunne ventes forringet; men det er for den hele Regnskabsførelse og for Bogføringen, for den Bebyrdelse, hvormed disse mangfoldige smaa Beløb besværes Statskassen, at man snarere Bestemmelsen vedtaget; thi det maa vel erindres, at, uagtet de smaa Beløb skulle indbetales under Cet., og da stedse bringes til at udgjøre det samlede Beløb af over 100 Rd., saa er der ingen Bestem-